

Псалам 77.

Поучан, (Псалам) Асафов.

1. ПАЗИТЕ, народе мој, на закон мој,
пригните ухо своје речима уста мојих.
2. Отворићу у причама уста своја,^[1]
говорићу загонетке (=скривености) од почетка.
3. Оно што чусмо и дознасмо,
то и оци наши казиваше;
4. не скри се од деце њихове у другом нараштају,
казујући хвале Господње,
и (све) силе Његове,
и чудеса Његова, која учини.
5. И подиже сведочанство у Јакову,
и закон постави у Израилу,
што је заповедио оцима нашим
да то обзнане синовима својим,
6. да дозна нараштај други,
синови који ће се родити,
и устану и казују то синовима својим,
7. да на Бога полагају наду своју
и не забораве дела Божија,
и заповести Његове да траже;
8. да не буду као оци њихови,
нараштај покварен и преогорчујући,
нараштај који није исправљао срце своје,
и није поверио Богу дух свој.
9. Синови Јефремови затежући и бацајући стреле
окренуше се у дан рата.
10. Не сачуваше завет Божији,
и у закону Његовом не хтеше ходити.
11. И заборавише добротина Његова
и чудеса Његова, која им је показао
12. пред оцима њиховим, што учини чудеса
у земљи Египатској, на пољу Танејском.
13. Раздвоји море и поведе их,
постави воде као мешину,
14. и вођаше их облаком дању
и посву ноћ светлошћу огња.
15. Расече стену у пустињи
и напоји их као безданом многим,
16. и изведе воду из камена
и низведе воде као реке.
17. И они још продужише да Му греше,
огорчише Вишњега у (пустињи) безводној,
18. и искушаваху Бога у срцима својим,
да траже јела душама својим;
19. и клеветаше на Бога, и рекоше:
Не може ли Бог спремити трпезу у пустињи?

20. Пошто (већ) удари камен и потекоше воде
и потоци набујаше,
зар не може (Он) и хлеба дати
или припремити трпезу народу Своме?
21. И за то чу Господ, и одбаци (их),
и огањ се запали у Јакову,
и гњев узиђе на Израиља;
22. јер не вероваше у Бога,
нити се надаше у спасење Његово.
23. И заповеди облацима одозго
и врата небеска отвори,
24. и одожди им ману да једу,
и хлеб небески даде им;
25. хлеб анђелски једе човек,
храну им посла у изобилју.
26. Подиже југ са неба
и наведе силом Својом источни ветар,
27. и даде кишу мяса по њима као прашину,
и као песак морски птице крилате;
28. и падоше усред окола њиховог,
около шатора њихових.
29. И једоше и наситише се веома,
и жељу њихову даде њима,
30. не лишише се жеље своје.
(Али), још док храна беше у устима њиховим,
31. дође гњев Божији на њих,
и већину међу њима поби,
и изабране Израилеве сатре.
32. У свему томе још сагрешише,
и не повероваше чудесима Његовим,
33. и ишчезоше у сујети дани њихови,
и године њихове са хитањем.
34. Када их погуби, (тад) Га тражаху,
и враћаху се и рано ранише к Богу,
35. и опоменуше се да је Бог помоћник њихов
и Бог Вишњи Избавитељ је њихов.
36. И завољеше га устима својим,
а језиком својим слагаше Га,
37. и срце њихово не беше искрено са Њим,
нити повероваше завету Његовом.
38. А Он је милосрдан
и очишћује грехе њихове, и не погубљује,
и већма настоји да одврати јарост Своју
и не распаљује сав гњев Свој.
39. И опомену се да су тело,
дух који одлази и не враћа се.
40. Колико пута Га огорчише у пустињи,
разгњевише Га у земљи безводној?
41. И вратише се и искушаваху Бога,
и Светога Израилевог разљутише.

42. И не опоменуше се руке Његове,
дана у који их избави из руке мучитеља,
43. како учини у Египту знаке Своје
и чудеса Своја у пољу Танејском.
44. И преобрати у крв потоке њихове (у Египту),
и бунаре њихове, да не би пили.
45. Посла на њих псећу муву, и изједи их;
и жабу, и разједи их;
46. и даде црву плодове њихове,
и трудове њихове скакавцима;
47. поби градом винограде њихове,
и смокве њихове мразевима,
48. и предаде граду стоку њихову,
и имаће њихово огњу.
49. Посла на њих гњев јарости Своје,
јарост и гњев и жалост,
послаће по анђелима зла.
50. Припреми пут гњеву Своме
и не поштеди од смрти душе њихове
и стоку њихову затвори у смрт;
51. и погуби свако прворођено у земљи Египта,
првину сваког бола њиховог у шаторима Хамовим.
52. И подиже као овце народ Свој,
и поведе их као стадо у пустињу,
53. и вођаше их са поуздањем, и не устрашише се;
и непријатеље њихове покри море (Црвено).
54. И узведе их на гору Светиње Своје,
гору ову (Сион) коју стече десница Његова.
55. И изагна испред лица њихова народе (незнабожне),
и даде им у наслеђе ужетом деломерења,
и настани у насељима њиховим племена Израилева.
56. И (опет) искушаваху и огорчаваху Бога Вишњег,
и сведочанства Његова не сачуваше;
57. и одвратише се и одвргоше, као и оци њихови,
и преокренуше се у лук искривљен;
58. и разгњевише Га на хумовима својим,
и идолима својим раздражише Га.
59. Чу Бог и одврати очи,
и потре веома Израилџа,
60. и одбаци скинију Силомску,
насеље (Своје) где се настани међу људима.
61. И предаде у ропство снагу њихову,
и лепоту њихову у руке непријатеља,
62. и сколи мачем народ Свој,
и наслеђе Своје презре.
63. Младиће њихове прождре огањ,
и девојке њихове не бише ожаљене;
64. свештеници њихови падоше од мача,
и удовице њихове не бише оплакане.

65. И устаде као спавајући Господ,
као моћник опијен вином,
66. и порази непријатеље Своје унатраг,
посрамљење вечно даде њима.
67. И одбаци насеље Јосифово,
и племе Јефремово не изабра;
68. а изабра племе Јудино,
гору Сион коју заволе.
69. И изгради као једнорога Светињу Своју,
на земљи је утемељи до века.
70. И изабра Давида слугу Свога,
и узе га од стада овчијих,
71. од јагњилишта узе њега,
да он напаса Јакова слугу Свога,
и Израилља наслеђе Своје.
72. И напасаше их у безазлености срца свог,
и у разборитости руку својих вођаше их.